

ת"פ (כפר סבא) 49799-09-24 - מדינת ישראל נ' באסל עלי חסן

ת"פ (כפר-סבא) 49799-09-24 - מדינת ישראל ע"י נ' באסל עלי חסן/שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 49799-09-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד בר עמי

נגד

באסל עלי חסן

בית משפט השלום בכפר-סבא

[02.01.2025]

כבוד השופט איתי רגב

ע"י ב"כ עוה"ד קירשנברג (סנ"צ)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה בניגוד לסעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (החוק) ובעבירה של מעביד המעסיק שני תושבים זרים שלא כדין, עבירה בניגוד לסעיף 12ב3(א)(1) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן התגורר הנאשם עם משפחתו ביישוב זמר, כאשר רק בחלק מהזמן היו לו אישורי שהיה בישראל - ושנה עובר לתאריך 16.9.24 המשיך הנאשם להתגורר עם משפחתו בישראל מבלי שהיו לו אישורי שהיה. באותו מועד (16.9.24) היה הנאשם בעלים של עסק לשטיפת כלי רכב ביישוב זמר, והוא העסיק בעסקו שני תושבי האזור שלא היו בידיהם אישורי כניסה או שהיה כחוק בישראל.
3. הצדדים הציגו בהרחבה את טיעוניהם לעונש.
4. ב"כ המאשימה טען באופן כללי לעניין זכותה וחובתה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, חובה וזכות שיש בהן כדי לתרום להגנה על שלום הציבור ובטחונה. נטען כי עבירות של כניסה ושהיה לא חוקיות בישראל מכבידות על משאבי כוחות הבטחון ומעודדות עבריינים בכוח נוספים.
5. ב"כ המאשימה הפנה להוראות תיקון 38 לחוק (אפריל 2024) שהחמיר בעונשם של המסיע, המלין והמעסיק שוהים בלתי חוקיים.
6. לטענת ב"כ המאשימה, במקרה דנן לא רק שהנאשם חטא בעצמו בשהיה בלתי חוקית אלא הוא החטיא אחרים, תוך שהוא מנצל היתרים שקיבל ומבצע עבירות נוספות (המאשימה הפנתה לגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם). ערר שהגיש הנאשם על החלטה שלא להתיר לו לשהות בישראל מכח איחוד משפחות נדחה אף הוא, אך הנאשם לא מילא אחר ההחלטות שניתנו, נותר בישראל והגדיל והעסיק שוהים בלתי חוקיים נוספים (לעמדת המאשימה לא הוכח הקשר בין הנאשם למועסקים, אף שזאת נטען על ידם).

7. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה שתחילתו ב-14 חודשי מאסר ועד ל-26 חודשים, וזאת לצד קנס כספי וענישה נלווית. לעמדת המאשימה, בנסיבות הנאשם והעבירה יש לסטות מרף המינימום שהוצג, והיא עותרת לעונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-16 חודשים, בצירוף הקנס הקבוע בחוק (10,000 ₪), מאסר על תנאי והתחייבות כספית. הוזכר כי הנאשם במעצר מיום 16.9.24.
8. ב"כ הנאשם, מנגד, שמה את הדגש על הנסיבות יוצאות הדופן של הנאשם, כטענתה. הנאשם, הוזכר, נשוי מזה 27 שנים לאזרחית ישראלית ולהם ילדים (ונכדה) משותפים. מרכז חייו של הנאשם, לפיכך, בישראל. הרשעותיו הקודמות של הנאשם ישנות. עד ספטמבר 2023 שהה הנאשם בישראל כדין, והערר שהגיש על הבקשה לאיחוד משפחות נדחה בעיקר על יסוד עברו הפלילי.
9. השוהים הבלתי חוקיים אותם העסיק הנאשם, כעולה מכתב האישום המתוקן, הם אחייניו (כפי שטענו הנאשם והשוהים עצמם בחקירותיהם).
10. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה (לפני ואחרי התיקון לחוק; לפני ואחרי המלחמה), כולל ביחס לשוהים הנזכרים בכתב האישום עצמו, וצינה כי גם התיקון לחוק מאפריל 2024 לא שינה את תקופת המאסר המירבית בגין שהיה הבלתי חוקית ולא קבע מאסר חובה. לאור הפסיקה מבקשת ב"כ הנאשם ללמוד נסיבות מקלות ביחס למי שביצע עבירה בנוגע למי שהיתה לו עמו היכרות, והיא הזכירה כי ביחס לרכיב ענישה של קנס יש מקום להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.
11. לעמדת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה ראוי כי יחל בעונש של מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לתשעה חודשי מאסר, ואת עונשו של הנאשם יש למקום בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם זה (זאת גם בשים לב לעברו של הנאשם).
- דין והכרעה
12. כפי שנכתב לאחרונה בת"פ (כפ"ס) 68098-07-24 מ"י נ' בלביליה (כב' הש' א' שרון, גזר דין מיום 8.10.24): "אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותם ביצע הנאשם שעניינם שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור; שמירה על זכותה של מדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסננת בטחונית; מניעת ביצוע עבירות רכוש על ידי מי שנכנס לישראל שלא כדין; ומניעת ביצוע עבירות בטחוניות על ידי מי שנכנס לישראל שלא כדין."
- באותו עניין מצא בית המשפט כי מדובר היה בהעסקה קצרה יחסית, שהתרחשה לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", וכי יש להניח כי לנאשם שם היתה היכרות קודמת עם המועסק שהיה שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הזכיר את התיקון לחוק ואת כוונת המחוקק לשקף באמצעותו מדיניות החמרה. בית המשפט העמיד שם את מתחם הענישה ההולם בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-25 חודשים, לצד רכיבי ענישה נלווים.
13. בת"פ (באר שבע) 2084-11-23 מ"י נ' אלגלאוי ניתח בית המשפט (כב' הש' י' בן דוד, גזר דין מיום 8.9.24) את הפסיקה לפני ולאחר פרוץ המלחמה, והעמיד את מתחם הענישה (להסעת שוהה בלתי חוקי יחיד) על ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית.

14. בת"פ (נת' 8840-06-24 מ"י נ' קבהא ציין בית המשפט (כב' הש', ס' הנשיא ז' דיבון סגל, גזר דין מיום 29.10.24) כי "קביעת מתחם צר וקשיח מדי, שתחילתו וסופו במאסר ממש, עלול להיות בלתי אפשרי או בלתי צודק להחלה מקום בו קיים שוני משמעותי בין הנתונים האישיים של מבצעי אותו מעשה עבירה בדיוק" (ס' 45 לגזר הדין). בהנתן האמור, ונוכח המניע הכלכלי של מרבית העבירות מעין אלו, העמיד בית המשפט את מתחם הענישה בין ששה ו-18 חודשי מאסר, תוך החמרה ברכיב הכספי של הקנס.
15. רשמתי לפני גם הקבוע בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 39153-10-23 מ"י נ' אלגליל (פס"ד מיום 30.10.23) בעניין מי שהיה לו היתר כניסה שפקע ושנותר לשבת בארץ גם לאחר פרוץ המלחמה (ר', למשל, ס' 64 לפסק הדין) - וכי במקרה דנן משך השהיה (ולמעשה, ההשתקעות) והתקופה בה נותר הנאשם לשבת בארץ על אף המלחמה ופקיעת ההיתר, היה ארוך במידה ניכרת ומהווה נסיבה לחומרה.
16. עוד יוזכר, כי החוק קובע ענישת מינימום (ס' 12 לחוק), ובמקרה בו עסקין בהעסקתם של שני שוהים (ס' 12ב3א(1) לחוק) משמע הדבר הוא כי עונש המאסר המינימלי הוא רבע משבע שנים - דהיינו, עשרים ואחד (21) חודשים. עונש מאסר זה כולל בחובו הן את המאסר בפועל, ככל שיוטל, והן את המאסר המותנה - ומתחם הענישה ייקבע גם בשים לב לכך.
17. נוכח המקובץ, ובשים לב למכלול הנסיבות והפסיקה שהוצגה (כולל הקביעות ברע"פ 7908/23 אלנגאר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.23); רע"פ 2149-10-24 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (7.10.24); רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מ"י (9.12.14)), אני מעמיד את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם בין 14 ו-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים. קביעת העונש בתוך המתחם
18. בגזירת עונשו של הנאשם זקפתי לזכותו את הודייתו במיוחס לו - הודיה המלמדת על קבלת אחריות, הבעת חרטה וחיסכון בזמן שיפוטי. עוד זקפתי לזכותו את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שתוארו לעיל. לחובתו אזקוף את נסיבות התקופה בה עבר הנאשם את העבירה בה הורשע (כפי שבא לידי ביטוי גם בקביעת המתחם), את השתקעותו הממושכת בישראל ואת זאת שביצע את העבירות על אף קביעות שיפוטיות בעניינו - שניתנו על רקע עברו, שגם הוא עמד לנגד עיני.
19. לעניין הקנס, לא מצאתי כי הוצגו טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מעונש המינימום הקבוע, ואת קשייו הכלכליים של הנאשם ביחס לחיוב הכספי ניתן יהיה לבטא בפרסת התשלומים שתיקבע.
20. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, החל מיום מעצרו 16.9.24.
- ב. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 10,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו, שירוצו במצטבר למאסר בפועל. את הקנס יוכל הנאשם לשלם בחמישה-עשר (15) תשלומים חודשיים שווים ורצופים, מיום 1.3.25 ומדי חודש לאחר מכן. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ב' טבת תשפ"ה, 02 ינואר 2025, במעמד הצדדים.